

LUZSICZA FANNI ESZTER
PORTFÓLIÓ II.

PAX ET BONUM!

2016

„Ne azért menj a pusztába, hogy elmenekülj a többi embertől,
hanem azért, hogy megtaláld őket Istenben.”
/Anthony de Mello, jezsuita szerzetes/

A fotográfiai munkámban egy ferences lelkiiségben működő, női szerzetesrenddel foglalkoztam. Az elkülönülés egy olyan formáját kerestem, ahol az emberek önként vállalják az elvonulást. Isten hívását követve lépnek be egy szerzetesi közösségbe, ahol egymást kiegészítve és segítve tudják megtapasztalni a Pax et Bonum, Áldás és Béke köszöntésük valódi jelentőségét. Az elvonulás motívuma nyilvánul meg a szüntelen imádságban és a természet közelségében is.

Elbeszélés-narratíva – XXI. Esztergomi
Fotográfiai Biennálé katalógusa, 2018

Elbeszélés-narratíva - XXI. Esztergomi
Fotográfiai Biennálé, B32 Galéria, Budapest, 2018

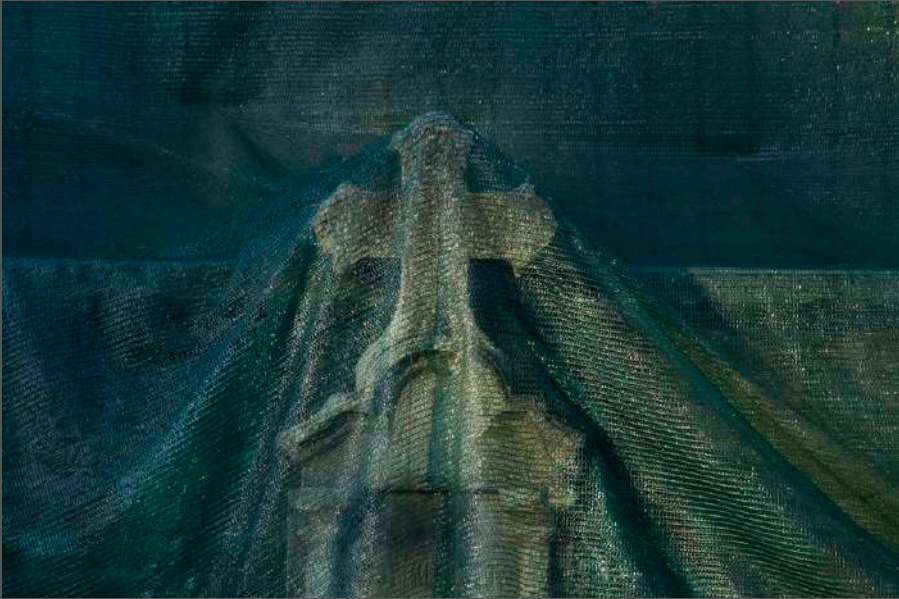

Elbeszélés-narratíva – XXI. Esztergomi
Fotográfiai Biennálé, Vármúzeum Rondella Galéria,
Esztergom, 2018

EMMAUS

2015-2017

Az Eurostat (Európai Unió Statisztikai Hivatala) 2015-ös kutatása alapján az Európai Unión belül Romániában a legmagasabb a gyermekszegénységben élők aránya (51%), akiket társadalmi kirekesztés ér. Ez a százalék 2020-ra 41,5%-ra csökkent, de továbbra is Romániában él a legtöbb nélkülöző gyermek az Európai Unióban. Sok szülő inkább gyermekotthonba adja a gyermekeit, mert otthon nem tudják biztosítani a napi ennivalót és oktatási lehetőségeik számukra. 2011-ben egy önkéntes munka során kerültem kapcsolatba az erdélyi Emmaus Gyermekotthonnal, ahová évekig rendszeresen visszajártam segíteni. Megfigyeltem, hogy az ott élő gyermekeknek a testvéri kapcsolatok jelentik a megtartó erőt és a biztonságot. Ez sokszor azzal jár, hogy az idősebb testvérek hamarabb lesznek felnőttek és magukon viselik az egész család sorsát a szülők helyett is.

Mélyáramok - Kortárs magyar fotográfia kontra klasszikusok, MODEM, Debrecen, 2020

Mélyáramok - Kortárs magyar fotográfia kontra klasszikusok c. kiállítás katalógusa, 2020

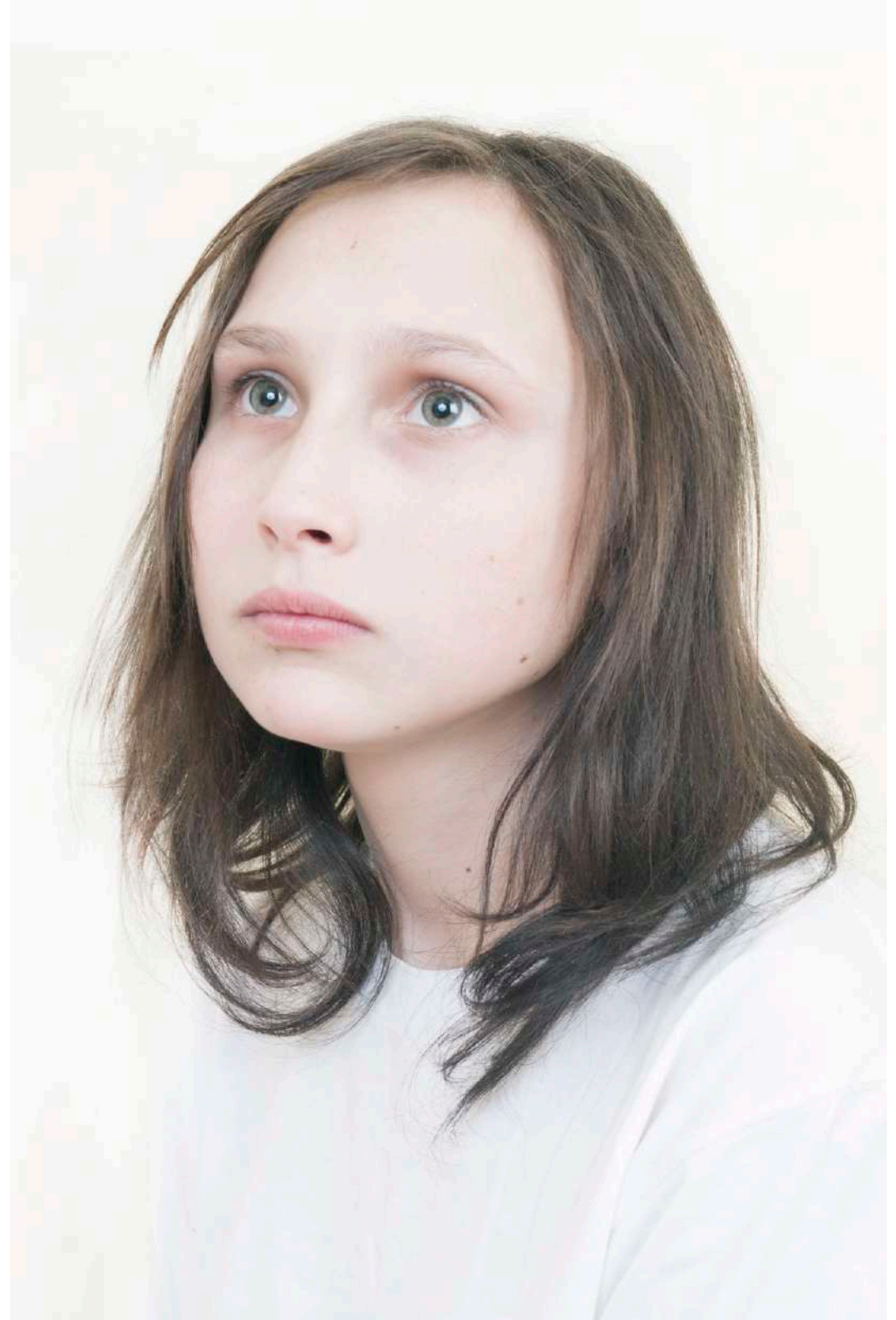

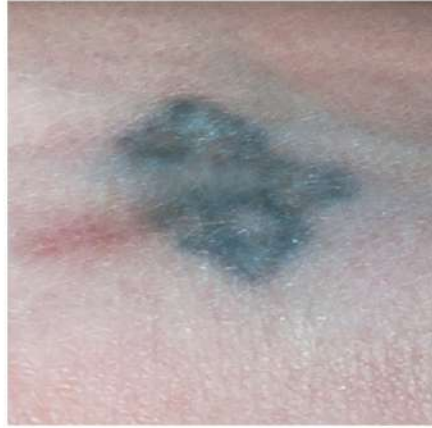
2015

„Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát,
vegye fel naponként a keresztjét, és kövessen engem!“
/Lukács 9,23/

Fotográfiai munkámat a keresztény vallásgyakorlat jelenkori korlátozásainak vizsgálatával kezdtem. A közel-keleti országokban az arab ábc „Nun” betűjét használják a keresztények megjelölésére, amely a „nusziráni” vagyis keresztény szóra utal. Ezt a jelképet festik a keresztény emberek házára, hogy társadalmi megkülönböztetés és hátrány érje őket, több országban akár külön adót is fizetniük kell a keresztény hitük miatt. Felkerestem a magyarországi Kopt Ortodox Egyház gyülekezetét, hogy jobban megismerhessem az üldözött keresztények történeteit. Ekkor észrevettem, hogy mindannyiuk csuklóján egy kereszt tetoválás látható. A kereszt jelképe nagyon fontos számukra, hiszen ez szimbolizálja Jézus áldozatát. A tetovált kereszték ősi rítusának alkalmazásával, a letörölhetetlen közösségvállalással a kopt hívek valóban megtapasztalják a megjelöltséget, a kereszt hordozását életükben. Nem csak őket jelölik meg, hanem büszkén felvállalva hitüket, magukat is megjelölik.

Puritanus – tiszta művészet, Hegyvidék Galéria,
Budapest, 2017

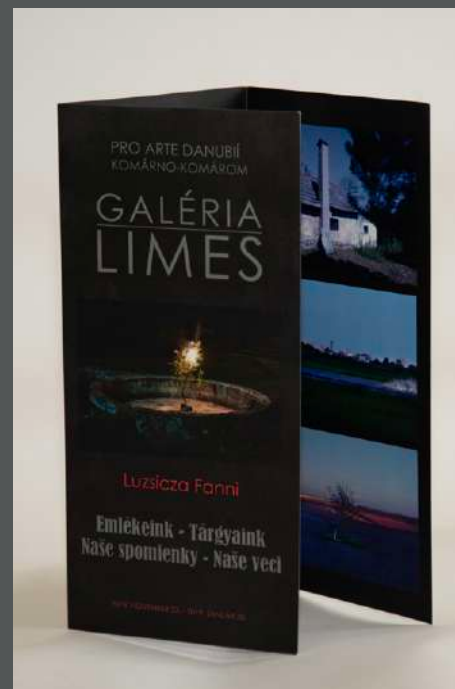

„VAGYOK, AKI VAGYOK”

“Isten ezt felelte Mózesnek:
Vagyok, aki vagyok.”
/2 Mózes 3,14/

Isten megjelent Mózesnek egy égő csipkebokor képében az Egyiptomi kivonulás előtt, hogy erőt adjon neki, illetve biztosítsa mindig vele lesz az útja során. Akármilyen hihetetlennek tűnik ez a jelenség, Istennél bármi lehetséges. A hit lényege pont a láthatatlan és felfoghatatlan dolgokban való bizalom. “Vagyok, aki vagyok” – Isten kijelentése önmagáról, ami azt jelenti, hogy Ő mindig volt, van és lesz. Soha nem hagyja magára az embert, mert ott van mellette minden helyzetben. A sivatagi atyák Remete Szent Pál és Remete Szent Antal voltak az első remeték, akiket anachorétának is nevezték, amely visszavonult, elkülönült embert jelent. A pálosok egy magyarországi alapítású szerzetesi rend a Pilisben élő remetékből jött létre a 13. században. A szemlélődő rendekben kiemelten fontos az imádságban való elvonulás gyakorlása. Fotográfiai munkám a transzcendens kapcsolódást mutatja be, ahogyan Isten közeledik az ember felé, illetve ahogyan egy „fehér barát” egész életét önként és örömmel oda szánja az Úrnak.

Emlékeink-Tárgyaink c.
egyéni kiállítás katalógusa
Limes Galéria, Komarno, 2019

Fragmentum – kortárs szakrális
fotográfia, Hegyvidék Galéria,
Budapest, 2019

SZÜLŐFÖLD

2016

„A hazai táj megható ereje, az évszázadokon keresztül
átöröklött kötődés az otthonhoz mily különös erő,
mily sajátos emberi vonzalom.”
/Luzsicza Lajos/

Érsekújvár környezete, a mezőváros amelyben nagypapám felnőtt és amelyre oly nagy szeretettel gondolt vissza már teljesen eltűnt, csak nagyon kevés hely őrzi ma is a régi kor emlékeit. Vizsgálódásom középpontjába olyan helyszíneket és tájakat helyeztem, amelyek lenyomatai a jelen kornak, mégis magukban hordozzák a múltunkat és családunk emlékezetét. Nagypapám tájképfestőként sokszor megfestette ezeket a helyeket, sajátos táji világgént ábrázolta az otthonát, amelynek végig kellett néznie teljes átalakulását. A szülőföldhöz való kötődése mégis egész életét végig kísérte, ragaszkodása a tájhoz, amelyben felnőtt számomra is nagy hatást gyakorolt, hiszen a sok történet alapján megértettem, hogy mennyire fontos tisztelnünk az őseinket és néha visszatekinteni honnan is indultunk. A táj fotográfiai megjelenítésében megpróbáltam egy olyan atmoszférát teremteni, amely kapcsolatot teremt nagypapám által festett idealizált tájjal és hangulatában megpróbálja visszaadni azt az illúziót, amely utáni vágyódás már lassan teljesen eltűnik a családunk szemléletéből.

Mélyáramok - Kortárs magyar fotográfia kontra klasszikusok, MODEM, Debrecen, 2020

A fény képei - II. Fotóművészeti Nemzeti Szalon katalógusa, 2021

#TeenVibes

Fotósorozatam a mai tinédzser fiatalok útkeresését mutatja be. Lehetőségem volt több kamasz gyereket megismerni, akik betekintést engedtek számomra a mindennapi küzdelmeikbe. Hogyan látják önmagukat, milyen áldozatokat hoznak, hogy elfogadva legyenek. A gyermeki bizonytalanság még bennük van, de már próbálják felnőtteknek mutatni magukat a külvilág felé.

Kísérleti fotográfia

Különböző méretű fekete-fehér és színes fotópapírokat ástam el a kertünkben a komposztban és a veteményeskert földjében, ahol 4-10 napig maradtak, kitevé a nedvességnek, bomlásnak és mikroorganizmusoknak. A sötétkamrában előhívott felületek ezeknek a folyamatoknak a lenyomatai. A talaj kémiai és biológiai hatásai közvetlenül alakították az emulziót, így a képek a földdel való fizikai kapcsolat nyomaivá váltak. Vidéken élünk, ezért a talaj táplálása és a föld gazdagítása, termővé tétele az életvitelünk részévé vált.

